

jf

Kong Bolledejg

Drama i 3 Akter.

skrevet af

Bogtrykker Kr. Eriksen.

Omkring Aar 1880.

PERSONERNE:

Kong Bolledejg.

Prinsesse Clothilde, hans Datter.

Casimir, Prins og Eventyrer.

Et Postbud.

Kong Bolledejg: Godmodig Regent med stort hvidt Skæg, iført hermelinsbræmmet Purpurkappe, Krone paa Hovedet.

Clothilde: Blaa Øjne, gult Hørhaar, blid af Væsen, klædt i lyseblaa Silkekjole.

Casimir: Mørkt Slag over Skuldrene, stikkende Øjne, lidt forsoren Slagsbrodertype.

Postbudet: Rød Frakke.

Skuespillernes Hoveder fremstilles af veludvalgte, raa Kartoffler, der skrælles og males. Til Øjne bruges Nipsenaale. Tøjet syes af Rester af kulørt Silketøj, i Ærmerne stikkes Tommel- og Langefingeren, paa Pegefingeren anbringes Hovedet. Sværdene to drabelige Bordknive.

Nedskrevet efter Hukommelsen omkring 1930 af Kr. Eriksen, Borups Allé 138

FØRSTE AKT

(Foregaar i Tronsalen).

Kongen (alene paa Scenen):

I kender sagtens alle mig,
jeg er den stormægtige Kong Bolledejg,
til Tider er jeg munter, til andre Tider bister,
det kommer af de fæle Venstremænd og Socialister.
Jeg er for Tiden ved at gøre en vældig Blæst,
for min Datter Clothilde fejre skal sin Bryllupsfest
med den saa vidt berømte Prins Casimir,
som hersker over mange, mange Ri'er,
(halvt afsides) ja, hvis man nu blot kan tro alt, hvad han si'r.
Mit hele Hof har faaet nye Klæ'r og Støvler,
Aviserne om al den Stads kun vrøvler.
Ja, Hof og Folk skal or'ntlig slaa til Søren; (det banker)
men hvad er det, det banker jo paa Døren.

Postbudet (kommer ind med et Brev):

Til den stormægtige Kong Bolledejg.

Kongen:

Ja, det er ganske rigtig mig.

Postbudet:

Underdanigste Tjener, bliv ikke stødt paa Manchetten,
jeg har et ufrankeret Brev til Majestæten.

Kongen:

Et ufrankeret Brev, hvad maa jeg høre,
skal jeg derfor betale tyve Øre.

Postbudet:

Sir De til den Betaling nej,
saa ta'r jeg Brevet med og gaar min Vej.

Kongen:

Med Suk jeg Haanden ned i Lommen da vil føre,
maaske jeg finder der de tyve Øre.
(Betaler, faar Brevet. Postbudet ud).

Kongen (forsøger at læse):

Om jeg det op til Næsen stiller,
jeg kan ej se, før jeg har fundet mine Brillen. (Ud).
(Kongen kommer igen med Papirbriller paa Næsen og Brevet
udfoldet).

Kongen (læser):

Stormægtige Monark, som hersker over dette Rige,
en nedrig Person er nu i Færd med dig at svige,
det er din Svigersøn, Prins Casimir,
han er ej den, hvorfor han sig udgi'r,
han er ej Prins, kun Tyveri han øver,
han er en væmmelig Bandit og Røver,
som efter alle Piger løver.
Din Datter vil han til Slavinde gøre,
din Purpurkaabe vil han sig iføre,
og dig, Monark, dig vil han myr'e
og siden Land og Rige styre.

Kongen (fortsætter - frem for sig):

Ak, jeg ulykkelige gamle Skind,
jeg kan ej hitte ud, jeg kan ej hitte ind.
Skal jeg nu gøre noget, eller skal jeg lade være, -
jo vist, det gælder Riget og min Kroner Ære.

Før en saa vigtig Beslutning tages maa,
er det vist bedst en lille Skraber sig at faa.
(lægger sig og snorker højlydt).

(Tæppe).

ANDEN AKT

Clothilde (kommer ind):

Hvor her er varmt, og hvor det lumrer;
(overrasket) men der ligger jo min elskte Far og slumrer.
(Snorken). Ak, hvilke ædle, skønne Træk,
min elskte Far, snork du kun væk.
Ak, hvilket Skæg, saa hvidt som Søl'
og brusende som Skum paa Øl;
en Lok deraf, jeg tror, at jeg vil tage,
den skal i onde som i gode Dage
helt inde paa mit bare Bryst jeg bære,
til Minde om min Fader kære. (Forsøger at tage en Lok).

Kongen:

Av, av, hvem trækker mig i Skægget.

Clothilde:

Oh, elskte Far, har jeg dig væk'et,
har jeg forstyrret dig i din søde Ro.

Kongen:

Naa, er det dig, din lille So.
Det gør mig nu ellers ondt for dig, dit lille Asen,
for der bli'r ikke noget af Bryllupsstadsen.
Prins Casimir har drejet os en væm'lig Næse,
kom nu hid og læs mig Brevets Indhold og Adræse.

Clothilde (faar overrakt Brevet og læser det med graadkvalt Stemme):
Stormægtige Monark, som hersker over dette Rige,
en nedrig Person er nu i Færd med dig at svige,
det er din Svigersøn, Prins Casimir,
han er ej den, hvorfor han sig udgi'r,
han er ej Prins, kun Tyveri han øver,
han er en væmmelig Bandit og Røver,
som efter alle Piger løver.
Din Datter vil han til Slavinde gøre,
din Purpurkaabe vil han sig iføre,
og dig, Monark, dig vil han myr'e
og siden Land og Rige styre.

Clothilde (med grædende Stemme):
Ak, ædle Far, vil han dit hvide Haar ej skaane,
oh, jeg faar ondt, jeg tror, at jeg maa daane. (Dejser om i sin Faders Arme).

Kongen (med bøs Røst):
Det hævnnes skal, Prins Casimir,
jeg paa mit gode Sværd ham spi'r,
hvordan han sig saa end vil té og skabe,
jeg nok kurere skal slige Flabe.

(Tæppe).

TREDIE AKT

Casimir (Prins Casimir alene, med draget Sværd):
Nu er den gal, nu er den revnet,
af al min Magt og Storhed er nu intet levnet.
Den gamle Ræv har lugtet Sprøjten,
og al min Ære gaar nu fløjten.
-Jeg har ingen Medynk med den gamle Støder,
naar nu om lidt i Salen her han møder.

Naa, du la'r nok længe vente paa dig, min gamle Ven!
Ja, ja, du kommer tids nok med paa den.

Kongen (**Kongen** kommer, ligeledes med draget Sværd):
Saadan et gammelt, trofast Sværd
har fulgt mig i mangen en Krigerfærd,
med det jeg slog min Formand fra hans Trone,
og arvede hans Rige og hans Kone.

Casimir:
Naa, er du der, din gamle Snegl,
hvis du tror, du kan vippe mig, saa ta'r du fejl.
Næ, nu har du taget din sidste Skraa,
det kan du roligt ta' og bande paa.
Nu har du faaet din allersidste Snaps,
kom nu kun her og faa dine Klaps.

Kongen:
Aah, jeg har kæmpet med den Slags Lukser,
længe før du kunde knappe dine Bukser.

(Duellen tager sin Begyndelse og udarter sig til en hidsig Kamp i
nogen Tid, indtil Casimir fælder Kongen ved at hugge Hovedet af ham).

Casimir:
Ha! Rædsel og Skræk,
nu er den gamle Konge væk!
Men nu er det rigtignok det allerværeste,
hvis Prinsessen ikke vil være min Kæreste.

(Tæppe).

FJERDE AKT

Prinsessen (alene):

O, hvilken Jammer, hvilken Klage,
jeg ene nu er stedt tilbage,
hvorhen i Verden skal jeg mig vende,
nu da min Elskov har taget saa brat en Ende.
Min Elsker er en lumpen én,
jeg fælde Taarer maa som Potteben. (Græder).

Casimir (kommer):

Naa! er du der, min egen Snut?
af Sorg er du nok rent kaput.
Politiet ogsaa efter mig støver,
for de har lugtet, jeg er en Røver.
Kom derfor med, kom, skynd dig, straks!

Prinsessen (bortvendt):

Naa, saa du tror, jeg er af den Slags.
Tror du, jeg elske kan en simpei Røver,
som efter alle Piger løver.
Jeg gaar i Kloster, jeg ta'r Sløret.

Casimir:

Aa! næ, la' vær'.

Prinsessen:

Jovist, jeg gør'et.

Casimir:

Ja, her hos dig jeg kan ej blive,
til Afsked du et Kys mig give.

Prinsessen (kæmpende med sig selv):

Endskønt jeg dig i Grunden hader,
fordi du myrdede min Fader,
et Kys jeg dig ej nægte vilde,
saa glem da aldrig din Clothilde. (Der kys ses heftigt).

Casimir:

Hør, ved du hvad, jeg tror, jeg bli'r.

Prinsessen:

Aa! jeg er din, min Casimir.

Casimir:

Vi dysser hele Sagen ned,
og for Resten kommer den jo heller ingen ved.

FINIS